

med Hensyn til den almindelige Befolknings Produktion og Forbrug, saa vidt det er muligt med disse Midler. Jeg vilde langt have foretrukket den Ordning, som Fragtudvalget havde foreslaaet. Det ærede Medlem sagde, at den vilde have været meget nem for Regeringen. Ja, det er rigtigt, og det havde i og for sig ikke været nogen Fejl ved den Ordning, at den ikke havde behøvet at lægge Beslag paa yderligere Regeringsforanstaltninger. Den havde haft den store Fordel, at den direkte vilde medføre, at Majs og Kul blev billigere i Landet i de Maaneder og for de Kvantiteter, her er Tale om, altsaa for vort samlede Forbrug. Det havde virket videre ud i vide Kredse. Derfor havde en saadan Ordning været langt, langt at foretrække. Med en saadan Udligningsfond som den, der her er Tale om, vil der sikkert ikke kunne naas saa meget som ad den anden Vej. Det ærede Medlem sagde, at Storindustrien vilde ikke gerne have Gaver af dette Fond. Jeg kan berolige det ærede Medlem med, at paa denne Maade vil der sikkert ikke blive Midler til Storindustrien. Derimod vilde jeg meget gerne have medvirket til, at Storindustrien, overhovedet al Industri her i Landet, gennem rimeligere Fragtvilkaar havde faaet lavere Produktionsudgifter, thi det vilde have virket paa al Erhvervsvirksomhed her i Landet. Fragtsatserne er saa abnormt høje, at Nedsættelsen af Transportudgifterne for Kul, selv om den var blevet til Fordel for de største Industrier, havde været fuldt berettiget. Under det ærede Medlems og andres Diskussionsudtalelser om dette Forhold har jeg ikke kunnet undgaa at mindes en Forhandling, der er ført i det engelske Parlament om et tilsvarende Spørgsmaal. Den engelske Regering forelagde et Forslag om Maksimalpriser paa Kul — det var et Forslag, som blev gennemført, efter at den engelske Koalitionsregering var dannet, da altsaa alle Partier var repræsenterede i Regeringen —, og da den forelagde dette Forslag om Maksimalpris paa Kul ved Gruberne, saaledes som Forslaget teknisk var udført, blev det af Kulgrubeejerne mødt med den Indvending, at det var dog aldeles ubilligt og urimeligt, at dette ene Erhverv, Kulgrubeejernes, paa den Maade kom til at levere billige Kul til en Række andre Erhverv, som ogsaa havde Krigsførtjeneste. Den engelske Handelsminister indvendte derimod, at Kulprisen var i den Grad grundlæggende for alle det økonomiske Livs Forhold i England, at det var fuldt berettiget at sige til Kulgrube-

ejerne, at Prisen maatte ikke være over en vis Højde, saaledes at Nedsættelsen kom det hele Samfund til gode; for Eksporten kunde Kulgrubeejerne saa tage, hvad de var i Stand til at faa fra Udlandet. Paa samme Maade som Kulpriserne i England er det økonomiske Grundlag for det engelske økonomiske Liv, er for Øjeblikket Fragtsatserne Grundlag for meget økonomisk Liv her i Landet, og havde det været muligt at bringe dem ned ved Regulering af Prisen paa Kul og Majs, vilde det være, forekommer det mig, fuldt rimeligt, at den var kommet hele det økonomiske Liv her i Landet til gode. Jeg tror, at det ganske sikkert havde indvirket saaledes, at det ogsaa var kommet Forbrugerne til gode. Hvis der er trustagtige Virksomheder her i Landet, som maaske kunde indkassere Fordelene ved Nedsættelse af Kulpriserne, vil man forholdsvis let kunne holde Kontrol med dem.

Inden jeg fremsætter nogle afsluttende Bemærkninger i Anledning af, hvad der er sagt om dette Lovforslag, vil jeg gøre en Indskudsbemærkning til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss). Det andet Forslag fra den overordentlige Kommission, som er tilstillet Indenrigsministeriet, er af dette derefter tilsendts dels Handelsministeriet, for saa vidt det vedkommer dette, og dels Finansministeriet, idet det Forslag om en særlig høj Beskatning af Selskaber, som gav en højere Dividende end 20 pCt., var et Forslag, som nødvendigvis maatte behandles af Finansministeriet. Indenrigsministeriet skal gerne diskutere dette Spørgsmaal med Finansministeriet. Det ærede Medlem tog til Orde til Fordel for denne Tanke. Jeg vil minde om, at ikke saa snart var det meddelt, at den overordentlige Kommission havde fremsat en saadan Tanke, før det Organ, der betegner sig som Handels Organ her i Landet, overfaldt de Mænd, der havde fremsat denne Plan, med fuldkommen smudsige Beskyldninger. Det vilde være meget ønskeligt, om Handelsstanden kunde holde sit Organ saaledes i Ave, at det ikke overfaldt den overordentlige Kommissions Medlemmer med smudsige Beskyldninger.

Det ærede Medlem (Foss) sagde, at han ønskede, at den abnorme Tilstand i Verden skulde ophøre, men at man ikke med et Pennestrøg kunde forandre Forholdene. Nej, det er i Sandhed rigtigt, men et Ønske bringer heller ikke Sagerne i Orden igen. Det ærede Medlem synes at mene, at man da maa give op. Jeg mener,